

Et quidquid est imitatione expressum; etiam si non sit iucundum id, cuius imitatio est. Non enim ea in te gaudet, sed ratiocinatio est, hoc esse illud. Quare discrete aliquid contingit. Et retum circumvolutiones: & vix seruari ex periculis. Omnia enim admirabilia haec sunt. Et quoniam quod est secundum naturam, iucundum est: & quae cognata sunt, secundum naturam iuicem sunt omnia cognata, & similia, iucunda sunt plerunque, ut homo homini, & equus equo, & iuuenis iuueni. Vnde etiam proverbia prolati sunt, quod equalis aequali delectat, & quod semper simili amicum est simile, & cognovit fera feram, & semper graculus cum graculo. Et quaecunque alia huiusmodi. Et quoniam simile, & cognatum iucundum est sibi ipso omne, & maximè ipse erga se ipsum quisque sic affectus est, necesse est, omnes sui amantes esse, aut magis aut minus. Omnia enim talia sunt erga se maximè. Et, quoniam sui amantes omnes sunt etiam quae sua sunt, necesse est iucunda esse omnibus, ut opera, orationes. Nam ob rem amantes sunt assentatorum plerumque, & amatorum, & honorum, & libertorum. Ipsorum enim opera liberi sunt. Et inchoata perticere, iucundum est. Ipsorum enim opus iam fit. Et quoniam principem esse iucundissimum est, etiam sapientem videri esse, iucundum est, ad principatum enim pertinet sapere. Est autem sapientia rerum multarum, & admirabilium scientia. Præterea vero, quoniam amantes honoris sunt plerunque, necesse est, & principem esse, & increpare proximos, iucundum esse. Et in quo optimus videtur esse ipse sibi, ibi versari, ut Euriplides ait, Nam quisque ad id freques adest, magnamque in illo temporis partem cest. Euadat ipse semet ut præstantior. Similiter vero etiam, quoniam ludus est inter iucunda, & omnis remissio animi, & risus inter iucunda, necesse est etiam ridicula iucunda esse, & homines, & orationes, & opera. Disputatum autem est de ridiculis separatis in iis, quae sunt de Poetica. Ac de iucundis quidem dicta haec sunt. Molesta autem ex contrariis patent. Ac quorum quidem caussa iniuria afficiunt, haec sunt.

CAPVT XII.

Q Vomodo autem se habentes, & quos, dicamus nunc. Ac ipsi quidem, cum arbitrantur fieri posse, ut res agatur & fieri posse, ut à se, & si se latituros, cum egerint, aut si non latuerint, se non daturos

A καὶ πᾶς ὁ αἱ μεμμικόν ἡ, καὶ μὴ οὐδὲν οὐ τῷ μίμημα. οὐ γάρ οὔτε τούτῳ χειρέσ, αλλὰ συλλογοῦσι δέσιν, οὐ τῷ εἰπεῖν αὐτοῖς μαζεύειν πι συμβαίνει, καὶ αἱ πεπεπτεῖαι, καὶ τὸ παρεῖ μητρά, σώζεσθαι ἐπὶ τῷ μηδεμίων παιάνῳ γῆ τῶν θαυμαστῶν τελέσθαι. οὐδὲν γάρ οὔτε τούτῳ χειρέσ, εἶπε τὸ καὶ φύσιν οὐδὲν, τὰ συγχρυνόν δὲ κατὰ φύσιν αλλύλοις δέσιν, ἀπαντά τὰ συγχρητήρια, καὶ οὐδεῖα, ὡς ὅπιτοπολύ. οὐδὲν, αἰνθρώπος αἰνθρώπῳ, καὶ πάπας ἵππῳ, καὶ νέος νέρος ὅτεν καὶ αἱ παρεμπίσιαι εἴρησται, οὓς πάλις οὐλικαὶ τέρπει. καὶ, τούτοις οὐδεῖσιν οὐδὲν, καὶ οὐδὲν οὐδὲν τοιάντα, εἶπε τὸ θεῖον οὐδὲν τὸ συγχρητήριον οὐδὲν εἴσαντας ἀπαντά, μελέται δὲ αὖτοῖς πορεῖς εἴσαντον τὸν πεπονθεγ, αἰνάγον παιάνας φολαύτους ἔτι, οὐ μηλον, οὐ θήσιον παιάνα γῆ τὰ τοιάντα ισταρχός πορεῖς αὐτοῖς τὸν μελέται. εἶπε δὲ φίλωντος παιάνας, καὶ τὰ αὐτὸν αἰνάγον οὐδὲν ἔτι παστούς οὐδὲν, οὐδὲν φιλοκόλακες, ὡς ὅπιτοπολύ, καὶ φιλερεχεῖαι, καὶ φιλόπιμοι, καὶ φιλότεκνοι αὐτῷ γῆ ἔργα τὰ τέννα. καὶ τὰ ἐλατεῖται οὐτιτεῖν, οὐδέν. αὐτῷ γῆ ἔργον οὐδὲν γένεται. καὶ ἐπει τὸ ψῆφον, οὐδὲν οὐδὲν τὸ σοφὸν δοκεῖν ἔτι, οὐδέν. αράκην γῆ τὸ φερενήν εἶτι δὲ η οὐ φία, πολλῶν καὶ θαυμαστῶν οὐτισμῶν ἔπι, εἶπε φιλόπιμοι, οὐδὲν οὐτιτοπολύ, ἀνάγκη καὶ τὸ οὐτιτιμάν τοῖς πέλας, οὐδὲν ἔτι. καὶ τὸ οὐ φέλτησος δοκεῖν ἔτι αὐτοῖς αὐτές, οὐταντα διατείθεντας τῷ Εὔρεπίδην φοῖσ-

-καπτι τῶν ἐπιγέται,

Nέμων ἐκάστης ιμέρας πλεῖστον μέρος,
Ι' αὐτὸς αὐτῆς τυχάνθι βέλτησος αὐ. οὐ μοίσιον δὲ καὶ ἐπει η παγιά, τῷ οὐδέν, καὶ παστούς αὐτοῖς, καὶ οὐ γέλως τῷ οὐδέν οὐδέν. αἰτίην δὲ τούτων τούτων οὐδέν ἔτι, καὶ αἰνθρώποις, καὶ λόγοις καὶ ἔργα. οἰωρεῖται δὲ πολλοὶ γέλοιον καὶ εἰς τοὺς πελτούς, πολλὲ μέρος οὐδὲν εἰρήνατο τελέσθαι. τοῦ δὲ λυτηρεῖ, οὐ τῷ συντίων πάντοις φανερεῖ. οὐ μέρος οὐδὲν οὐδὲν καδστ, τελέτη τοῦ.

Κεφαλήσιον 13.

Π Οι δὲ ἔχοντες, καὶ τίνας, λέγουσιν τινά. Πάντοι μέροι οὐδὲν οὐταντα διατάσσονται τῷ περιγραμματοχθόνιοι, καὶ εἴσαντος διανετόν. εἴτε αὐτὸς λαζεῖν περιγραφεῖς. οὐ μάλα διάνυγεται, μηδὲ μανῆσιν δίκλινον. οὐ δουλαρεῖ μέρος.